

כניסה אל אחד ממרכזי הקניה-מראה המים מרענן, השתקפות של ענפי העצים והשמים.

כל הירוק הזה

התעניינות הקהל בננים המעוצבים רבה, כל נן מוקף בעשרות אנשים.

אף אחד לא יוצא בידיים ריקות מתערוכת הפרחים

Chelsea Flower Show תחילת המאה ה-19 בן הבוטני הוותיק ביותר בלונדון (Royal Hospital Chelsea) ע"י ארגון הגנים המלכותי. כך, כבר מעל מאה שנה מעניקה התערוכה הבינלאומית במה מכובדת ביותר למעצבי גנים, צעירים וותיקים כאחד, למנדלי צמחים, לאמנים וכן לכל מי שעיסוקו נקשר לנושא הגן. הקמת התערוכה מתרחשת מידי אביב- 25 יום של השקעת מאמצים רבים עבור תערוכה שנמשכת חמישה ימים שבמהלכם מבקרים בה מאות אלפים של שוחרי גינות, החל ממשפחת המלוכה ועד 'פשוטי העם', שכן האהבה לירוק הזה משותפת כאן לכולם.

מתכנני הגינות טניה ושרלי אילוז
ביקרו בתערוכת הגינות בצ'לסי,
אנגליה, וחזרו עמוסי חוויות ירוקות

מאת: טניה ושרלי אילוז, חברת
גרדניה אור פרויקטים בע"מ
צילום: טניה ושרלי אילוז

www.gardeniagardens.co.il

טניה ושרלי אילוז | חברת: גרדניה אור פרויקטים בע"מ

כמות כרטיסי הכניסה מוגבלת, ומחירים מגיע למחיר של כרטיס למופע כוכב רוק פופולארי. כך, כשהגענו למקום גילינו למרבה הצער שהכרטיסים אזלו, ונאלצנו להיאחז בתקווה שיהיו ביטולים ונוכל גם אנחנו "לזכות" ולהיכנס ולו ביום האחרון של האירוע. לשמחתנו זה אכן קרה!

קשה לתאר את מה שהתרחש בפנים: התחושה הייתה דומה לזו של יום שישי בשוק מחנה יהודה במובן הטוב כמובן- אלפי אנשים, דוכנים, שפע צלילים וריחות, ויותר מכל ססגוניות, יופי ואסתטיקה מכל עבר. פרחים, פרחים, ועוד פרחים, ואפילו הגשם שירד לא הצליח להפריע לחגיגה. כדי להגיע לנקודת תצפית על הגנים המעוצבים נאלצנו לפלס את דרכנו בין ההמון, וההנאה הייתה מושלמת: מראות משתנים ועיצובים מגוונים של גנים בטווח שבין גינון אנגלי מסורתי לבין כזה המגלם חדשנות ותעוזה יצירתית. בין מרבית הגנים המוצגים נמתח סוג של קו מקשר שבא לידי ביטוי בשילובים קלאסיים ומעודנים, אם כי במקרים מסוימים אפשר היה להבחין גם בעיצובים מאופיינים ב'עודף' ובעומס כתוצר של החלטות תכנוניות. אם כך ואם אחרת, כל הביצועים היו לעילא, ויצרו תחושה שהגנים נמצאים במקומם כבר שנים ולא כאלה שהוקמו רק בחודש האחרון לצורך התצוגה.

כשהיום האחרון של התערוכה קרב לסימו, החלה התרחשות מעניינת שכבשה את לבנו וחיידדה בנו את ההכרה לגבי החשיבות שהאנגלים מייחסים לגינון איכותי ואת האהבה הרבה שהם רוחשים לתחום ככלל. בשעה האחרונה הגנים המפוארים החלו "להתפורר": הצמחים שעד לפני רגע ניצבו בשטח בהרמוניה מושלמת, נארזו בשקיות ונמסרו / נמכרו לאנשים שעמדו בתור כדי לקבלם. מוכרחים להודות: גל של קנאה (טובה, כמובן) הציף אותנו על כך שאנחנו, בהיותנו רחוקים מהגינה הפרטית שלנו והגנים שאנו מעצבים לא יכולים ליהנות משום צמח מיוחד. במקביל, לא יכולנו שלא לתהות ולשאול את עצמנו האם ייתכן שגם בארץ יעמדו אנשים בתור ארוך על מנת לרכוש אירוס, פוקסיה, תורמוס, אדר או כל צמח אחר? אין ספק שתור דוגמת זה הוא תוצר של תרבות ארוכת שנים עם שורשים עמוקים, והעדפנו לא לחשוב היכן אנחנו עומדים בתור ועבור מה... תופעת "חטיפת" הצמחים רק הלכה והתגברה לקראת סוף האירוע. מכל פינה ומכל סמטה זרמו אנשים, מבוגרים וצעירים כאחד, כשאת פניהם מכסים עלים ופרחים. זו הייתה גם התמונה שנראתה ברחובות הסמוכים לגן צ'לסי, ברכבת התחתית ובאוטובוסים- "אנשי הצמחים" היו בכל מקום!

תערוכת פרחים בצ'לסי

הייד פרק במרכז לונדון. קשה לנחש שמסביב עיר בת מיליוניותושבים.

Darren Hawkes, The Brewin Dolphin Garden

אף אחד לא יוצא בידיים ריקות מתערוכת הפרחים

גן בעיצובו של Matthew Keightle, תערוכת פרחים צ'לסי

הפסקת צהריים קרוב לטבע.

הילדים נהנים בגן סן ג'יימס פארק.

אף אחד לא יוצא בידיים ריקות מתערוכת הפרחים

קיו גארדן, חלקת התבלינים.

הפסקת צהריים קרוב לטבע.

בילוי שגרתי בקן הבוטני.

בימים שאחרי התערוכה ביקרנו בגנים הבוטנים המלכותיים **Kew Gardens, Hyde Park, The Green Park, St James's Park**), והביקורים רק חיזקו בנו עוד יותר את הכבוד לתופעת תרבות הגינון האנגלית, ולאהבת העם לטבע ולגנים. כך, למשל, הגנים שמתמלאים בפנסיונרים המאכילים יונים וסנאים, בעובדי משרדים בחליפות מחויטות שיוצאים כמו שעון להפסקת צהריים בחיק הירוק, או בצעירים עם ילדים שרצים בין השבילים המגוננים. האם הירוק הטרי והעסיסי גורם להם להיות רגועים יותר? כנראה שכן. האם אם גם אנחנו נדאג להפוך את ארצנו הלוהטת לירוקה וצבעונית יותר נהיה מחויכים יותר? כנראה שכן. אנחנו, בכל מקרה, מרגישים זכות גדולה שנפלה בחלקנו לחיות את התחום ולעסוק בו יום – יום. ■

קטע מתוך גן בתערוכת צ'לסי.